

Phẩm 2: QUÁN KHÔNG

Lúc bấy giờ, Đức Phật bảo đại chúng:

Ta biết mười sáu vị đại quốc vương muốn hỏi về nhân duyên che chở giữ gìn cõi nước, nay trước tiên ta vì các Bồ-tát nói nhân duyên hộ trì Phật quả, nhân duyên hộ trì mười Địa hành. Hãy lắng nghe, hãy lắng nghe khéo léo suy nghĩ, đúng như pháp thực hành!

Khi ấy, vua Ba-tư-nặc nghĩ rằng: “Đây là một nhân duyên lớn tốt lành”, vua liền rải trăm ức thứ hoa nhiều màu, hoa ấy biến thành trăm ức lọng báu che khắp các đại chúng.

Vua đánh lễ Phật rồi thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao tất cả Bồ-tát hộ trì Phật quả, vì sao hộ trì mười Địa hành?

Phật bảo:

–Bồ-tát giáo hóa bốn loài chúng sinh, quán sắc như thọ, tưởng, hành, thức như; chúng sinh, ngã, nhân, thường lạc ngã tịnh như; tri kiến, thọ giả như, Bồ-tát như sáu pháp Ba-la-mật như, bốn Nhiếp pháp như, tất cả hạnh như, hai Đế như, cho nên tất cả pháp Thánh chân thật không: “Không đến, không đi, không sinh, không diệt”, đồng với mé chân, bình đẳng với pháp tánh, như hư không, không hai, không khác. Vì vậy ấm, nhập, giới vô ngã, không có tướng thật gọi là Bồ-tát hành hóa Bát-nhã ba-la-mật trong mười Địa.

–Bạch Thế Tôn! Nếu các pháp như vậy thì Bồ-tát hộ trì, giáo hóa chúng sinh là giáo hóa chúng sinh chăng?

–Này đại vương! Sắc, thọ, tưởng, hành, thức, thường, lạc, ngã, tịnh của pháp tánh không trụ sắc, không trụ phi sắc, không trụ phi phi sắc cho đến thọ, tưởng, hành, thức cũng không trụ, chẳng phải chẳng trụ. Vì sao? Vì phi sắc như, phi phi sắc như, vì tục đế, vì ba pháp giả nên thấy chúng sinh, tất cả chúng sinh tánh thật cho đến chư Phật, ba thừa, bảy Hiền, tám Thánh cũng gọi là thấy. Sáu mươi hai kiến cũng gọi là thấy. Đại vương! Nếu dùng danh gọi là thấy tất cả pháp, cho đến chư Phật, ba thừa, bốn loại chúng sinh chẳng phải chẳng thấy tất cả pháp.

–Bạch Thế Tôn! Bát-nhã ba-la-mật có pháp, chẳng phải chẳng có pháp thì pháp Đại thừa làm sao quán chiếu được?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Đại vương! Đại thừa thấy chẳng phải chẳng có pháp. Nếu pháp chẳng phải chẳng có pháp, đó gọi là phi phi pháp không, pháp tánh không; sắc, thọ, tưởng, hành, thức không, mười hai nhập không, mười tám giới không, sáu đại pháp không, bốn đế không, mười hai nhân duyên không. Pháp này tức sinh, tức trụ, tức diệt, tức hữu, tức không, mỗi một sát-na cũng đều là pháp sinh, pháp trụ, pháp diệt. Vì sao? Vì chín mươi sát-na là một niệm. Trong một niệm, một sát-na trải qua chín trăm lần sinh diệt, cho đến sắc tất cả pháp cũng như vậy.

Vì Bát-nhã ba-la-mật là không cho nên không thấy duyên, không thấy đế, cho đến tất cả pháp không, nội không, ngoại không, nội ngoại không, hữu vi không, vô vi không, vô thủ không, tánh không, Đệ nhất nghĩa không, Bát-nhã ba-la-mật không, nhân không, Phật quả không, không không, cho nên đều không, chỉ do các pháp tập hợp mà có. Thọ tập nên có, danh tập nên có, nhân tập nên có, quả tập nên có, mười hành tập nên có, Phật quả tập nên có, cho đến sáu đường chúng sinh trong tất cả cõi.

Này thiện nam! Nếu Bồ-tát nào thấy pháp chúng sinh, ngã, nhân, tri kiến, người ấy hành thế gian mà không thế gian. Đối với các pháp không động, không đến, không diệt, vô tướng, chẳng phải vô tướng, mỗi tướng đều như vậy. Chư Phật, Pháp, Tăng cũng như vậy. Đây là một niệm tâm của Sơ địa đầy đủ tám mươi bốn ngàn Bát-nhã ba-la-mật tức gọi là Ma-ha-diễn, tức diệt là Kim cang, cũng gọi là Định, là Nhất thiết hành, như có nói trong Quang Tán Bát-nhã ba-la-mật.

Đại vương! Đây là danh vị cú của kinh, trăm, ngàn, vạn Phật nói danh vị cú. Trong hằng hà sa tam thiên đại thiên cõi nước thành tựu bảy loại báu vô lượng, bố thí cho chúng sinh trong tam thiên cõi nước đều được bảy bậc hiền, bốn quả, không bằng có một niệm tin kinh này. Huống gì giải thích một câu, câu chẳng phải câu, chẳng phải chẳng phải câu, nên Bát-nhã chẳng phải câu, câu chẳng phải Bát-nhã. Bát-nhã cũng chẳng phải Bồ-tát. Vì vậy, cho nên mười Địa, ba mươi sinh là không, vừa sinh, đang sinh, đã sinh, không thật có. Ba sinh trong các địa là không, cũng không phải Nhất thiết trí, không phải Đại-thừa vì là không.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đại vương! Nếu Bồ-tát thấy cảnh, thấy trí, thấy thuyết, thấy thọ đó chẳng phải là sự thấy biết của bậc Thánh. Đó là pháp thấy biết điên đảo, là hạng phàm phu. Thấy ba cõi chỉ là tên gọi quả báo của chúng sinh. Sáu thức khởi lên thì vô lượng sự ham muốn cùng cực gọi là Dục giới tạng không. Nghiệp quả khởi lên ở cõi Sắc gọi là Sắc giới tạng không. Nghiệp quả khởi lên ở tâm sở gọi là Vô sắc giới tạng không. Vô minh là căn bản của ba cõi cũng là không, ba địa chín sinh diệt, vô minh dẫn đầu trong ba cõi trước nhóm họp, ngoài ra Tập, quả báo là không. Bồ-tát Kim cang thấu rõ Tam-muội lý tận hoặc quả sinh diệt không, hữu quả không, nhân không cho nên không, Nhất thiết trí cũng không, diệt quả không. Vì trước đã không nên Phật đắc ba quả vô vi, trí duyên diệt, chẳng phải trí duyên diệt hư không, quả Nhất thiết trí là không.

Này thiện nam! Nếu có người nào biết tu tập, lắng nghe, vô thính, vô thuyết như hư không. Pháp đồng pháp tánh, nghe đồng nói đồng, tất cả pháp đều như.

Đại vương! Bồ-tát tu pháp hộ trì Phật quả, vì như thế nên hộ trì Bát-nhã ba-la-mật là hộ trì Nhất thiết trí, mười Lực, mười tám pháp Bất cộng, năm loại mắt, năm phần Pháp thân, bốn Tâm vô lượng, tất cả công đức quả vị đều như thế.

Khi Phật nói pháp như vậy có vô lượng trời, người được Pháp nhãn tịnh, Tánh địa, Tín địa, có trăm ngàn người đều đắc Đại không, đại hạnh của Bồ-tát.

M